AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Gladstone en de Verkiezingen in Engeland.

Bij de betrekkelijke, maar ver van de verhoopte algeheele overwinning der Gladstoniaansche partij — tijdens de laatste verkiezingen in Engeland, wijden verschillende bladen beschouwingen over het verleden en het heden van den grooten staatsman. De bijzonderheden, waaraan hierbij herinnerd wordt, zijn te belangrijk, om die onzen Lezers te onthouden.

Het manifest, — zegt de *Moniteur de Rome*, dat Gladstone aan zijne kiezers richtte, wijst duidelijk op de twee voornaamste karaktertrekken van den grooten staatsman: Gladstone is volhardend en steeds nieuw. Met bewondering volgt de wereld den hardnekkigen strijd, die gevoerd wordt om Ierland een eigen bestuur (home rule) te verzekeren, een strijd, moeielijk en bijna hopeloos, nu het terrein, waar hij gestreden wordt, ongunstig en bijna onneembaar is. Vooral onder dit opzicht toont Gladstone, dat ook in hem de vlam van het genie licht. Van uit de hoogte aanschouwt hij een billijk recht, hetwelk een geheel volk langen tijd onthouden werd: dat recht zal hij herwinnen en wreken met alle kracht, die in hem is.

Gladstone's verkiezingwoord doet een beroep op het rechtvaardigheidsgevoel, op de verplichting om een lang geleden onrecht weg te nemen en op den vrede. Waar deze zaken worden voorgestaan, wordt de orde niet hersteld dan wanneer ze zijn opgelost in waarheid en recht.

Toch schenen reeds in het begin de laatste verkiezingen voor een program, dat zoo sterk geprononceerd is, een minder volledige overwinning te voorspellen.

Volgens de jongste gegevens zijn in Engeland 6.116.456 kiezers. Bij de algemeene verkiezingen in 1880, toen de liberalen aan het bestuur kwamen, waren er niet meer dan 3.221.867 kiezers aangeschreven. Doch door de wet van Gladstone, die eene grootere kiesvrijheid had beloofd, steeg in 1884, Gladstone had zijn tijd afgewacht, het getal der kiezers tot 5.707.823, dat is: zestien kiezers in plaats van negen, op de honderd inwoners. Toen meende de leider der liberale partij het oogenblik gekomen om zich het behoud van zijn standpunt te verzekeren en hij deed opnieuw een beroep op zijn volk: in 1885 gaven de verkiezingen aan Gladstone zulk een overwegenden invloed, dat hij als gelukkige overwinnaar zich alles geoorloofd rekende en zijn voorstel van "home rule" indiende: hij was echter oorzaak daardoor aan de verdeeling der liberale partij onder lord Hartington, nu hertog van Devonshire, van de ontbinding van het Parlement en van de verkiezingen in 1886.

Deze keer nochtans verklaarde het volk zich tegen hem, niettegenstaande het beroep, dat Gladstone mocht doen op de dankbaarheid van zoovelen, die hunne kiesbevoegdheid dankten aan zijn "Franchise act", en wederom kwam de partij der Unionisten aan het bestuur met eene meerderheid van 118 stemmen: de Kamer telde aan den eenen kant, de partij van het ministerie, 316 conservatieven en 78 liberaal-unionisten, aan den anderen kant 191 liberale afgevaardigden, nu bekend onder den naam van Gladstonianen, en 85 Iersche Nationalisten onder de krachtige leiding van Parnell.

Na de wijziging, ontstaan door de verkiezingen in eenige districten, zijn de partijen weinig veranderd: de conservatieven behielden nog 303, de liberaal-unionisten 64 zetels, dus te zamen 367 unionisten tegen 301 Gladstonianen, eene meerderheid van slechts 66 stemmen in plaats van 118.

Sinds 1886 hebben de Gladstonianen bij honderd en drie verkiezingen vijf en twintig zetels gewonnen: dit nu heeft bij eene stemming een verschil van vijftig stemmen. Vandaar mochten Gladstone en zijne vrienden en de algemeene opinie met reden de overwinning verwachten.

En toch zijn de kansen, juist ter oorzake der home rule, zeer gedaald.

De verandering van het kiesstelsel, door de Gladstonianen gewild onder het: one man, one vote, één man, één stem, zal, zoo ze tot stand komt, noodlottig zijn: zij zal het tegenwoordige verkiezingsysteem geheel omver werpen en tot grondslag der volksvertegenwoordiging nemen het getal der inwoners of dat der kiezers. Thans zenden de zes millioen kiesgerechtigden van Engeland 670 afgevaardigden naar de Kamer, te weten één op 9160 kiezers.—

De tweede karaktertrek: Gladstone is steeds nieuw. Die altijd frissche jeugd vindt men slechts bij hen, wier geest onbeneveld en boven dien van anderen verheven is. Niet dan een klein getal uitverkorenen bezit het geheim van steeds nieuw te maken, wat oud is, van voortdurend het ideale te huwen aan het werkelijke en het algemeene te verbinden met wat slechts onder een enkel opzicht genomen kan worden: Zij alleen kunnen den loop der geschiedenis volgen en ontdekken, wat daarin waar is en recht. De leiding van Gladstone doet ons, wat het sociale vraagstuk aangaat, deze buitengewone gave der Voorzienigheid, in hem ontdekken.

Saint-Beuve zegt ergens in zijne „Pensées et Notes": „Iedereen, die, los van zijn tijd, dien tijd kennen wil in zoover hij daarboven verheven is, maakt op mij den indruk als staat hij op den oever van een breeden stroom. Zonder ophouden, zonder verpozen, gaat die stroom voort. Is onze eerste kindsheid voorbij, wij op den oever loopen mede met den stroom, ja vlugger dan hij. Later, wanneer onze jongelings jaren tot ernst neigen gaan wij nog met den stroom mede, maar wij gaan niet vlugger dan hij. Dan, onwillekeurig worden wij moede, de oever, op welken wij staan, wordt een smalle strook lands, steeds smaller, en toch de groote, de geweldige stroom gaat steeds voort, en straks wanneer wij hem niet meer volgen kunnen, voert hij met zich de talrijke schepen, die langzamerhand van ons verdwijnen.

Gladstone wordt nooit moede. Hij is geen grijsaard, die reeds begraven en vergeten wordt bij zijn leven, omdat hij is blijven staan bij de bekrompen ideeën zijner jeugd. Hij behoort niet tot hen, die, omdat zij steeds hetzelfde standpunt hebben ingenomen in de geschiedenis van hun tijd, bij ons een droeven indruk achterlaten.

Zoo Gladstone heden niet overwint, morgen is de zege hem. Wat is grooter lof voor een man, die zich zelven geheel en al geeft in den strijd zijner eeuw.

JUFFROUW, MEVROUW, MIJNHEER.

(Iets over titulatuur.) Zeer groot is de verandering en "waardevermindering" der nederlandsche titels, sedert het begin van de zeventiende eeuw!

In het begin van de 17e eeuw noemde men eene aanzienlijke vrouw: *Grootje* (Grootmoeder.) De echtgenooten der burgemeesters van Amsterdam werden begroet met de benaming van "Grootje Pancras of Grootje Bicker."

De titel *meue* of *meuitje* was toen bij vrouwen van aanzienlijken stand niet ongewoon; die van minderen luidde slechts: *moer* — moeder — welke naam, evenals die van *broer* en *zuster*, als voornaam in gebruik was. *Juffrouw* behoorde nog bijna uitsluitend aan den adelstand. *Mevrouw* was, zelfs in het laatst van die eeuw, nog zeldzaam en, volgens Bilderdijk, eerst ná den tijd van den stadhouder Willem III in zwang gekomen. Slechts aan de adelijke vrouwen en aan die van de aanzienlijkste ambtenaren kwam die titel toe.

In sommige provinciën, achtten de vrouwen van regenten zich geenszins beleedigd, als zij door adelijken met het woord *vrouw* en *vrouwe*, gevoegd bij den naam van hare mannen, werden aangesproken.

In 1720 was de vrouw van den hoogleeraar Heautecourt, te Franeker, de eerste, die zich mevrouw liet noemen, welke aanmatiging haar door mevrouw Goslinga, die tot den oudsten adel behoorde, zoo kwalijk werd genomen, dat zij den omgang met haar afbrak. In 1770 waren te Franeker nog maar vier Juffrouwen; die titel werd echter, volgens Justus van Effen, in Holland reeds in het

FEUILLETON.

HUSTICIA DIVINA

I

E historia aki ta datá di anja 1793.— Den e parti di Lorena koe ya awé más no ta pertenecé na Francia i koe na e tempoe ayá no tabata tampoco ainda di Alemania, tabatin un pueblecito solitariamente situá den e valje, camina casnan humilde dje agriculturanan ta esparcé. T'aljí —asina e relator dje historia dici — oenda mi a pasá e promer ánjanan di mi huventud den presbiterio di mi tío, un anciano santo, koe ni trascurso di cuarenta anja no por a hací nan loebidá ainda su virtudnan, su caridad i su celo. Humilde den toer su acción, no tabatin p'éle otra ambición sino di drentá den corral celestial coe hinter e rebanjo confiá na su cargo; p'esai nada por a detené su esfuerzonan den su trabao dificil; cuesta lo que costara, él kier a yená su deber; nan tabata yaméle modelo i honra dje contorno. Den su paséonan él tabata hibá mi huntoe coe n'éle den e chózanan dje aldea, i un banda di dj'éle sintá riba e único banki dje cabanja, mi tabata sinjá conocé toer e tesóronan dje corazón di un apóstol. Alternativamente e pastor tabata visitá cada familia; entretantoe nunca nos dos huntoe a bai den un ciertoe barrio dje pueblo, apesar di ser un di más ricoe i di más elegante parti; i como hamás mi a yega di salí sin mi tío, mi tabata sabi únicamente koe e barrio aljí, recien fabricá, tabata propiedad di Procurador, un homber, según díceres, posesor di mucho más riqueza koe religión.

Un bon día mi tío a salí bai sin mi, i anoche ora él a regresá na su presbiterio, su cabés tabata cologá tristemente, i su wówonan, corrá i hinchá, tabata testimoniá, koe él a yorá. Na presencia dje amargura ayí, mi a caí den braza dje anciano, pa mi puntréle motivo di su lágrima. I exhalando suspiro profundo, él dici :—"Mi jioe, nos mester rezá, rezá muchoe; impiedad ta triunfá, religión ta bai ser destruí. Bam coe mi, largá nos bai den templo, afin di apaciguá, si ta posible, e tempestad pa nos oración ferviente;........ ¡ ma vana esperanza! ¡ día di maján ta acercá! maján, sí, maján." I e anciano conmové a cogé mi na mi braza i coe paso precipitá i na silencio él a hibá mi den cas di Dios. Largando mi den nave, e santo sacerdote a drentá den santuario; él a caí na pía del Eterno i él tabata suplicá el Senjor di kier desviá e gólpinan koe tabata amenazá e herencia chiquita, confiá na su guardia.

Nos a keda largoe ora den oración; crepúsculo a pasá, mi solito a bolbé cas, i te después di hopi ora mi tío també a bini cerca nos. El tabata más tranquilo, pasobra él a entregá su parroquia den manoe di su Dios; ma no menos consterná, pasobra él no tabatin esperanza alguna más di por oponéle contra e furia revolucionaria.

Te ainda mi tabata ignorá e verdadera causa di mi tío su pesar, i mi a puntréle ta kiko; i lanzando un mirada triste riba mi, él dici:

—"Nan ta preparando dianan grandi, ¡ mi jioe! grandi cámbionan a toemá lugar den di ciudadnan; nos comunidad lo birá víctima na su turno. Mi mester bisá bo toer cos; na bo edad hende ta pagá atención, i podiser ya lo bo por sirbi Dios i hende. Bo conocé e calja di nos pueblo, camina mi no tabata kier hibá bo, pa no hací bo corazón tierno presenciá mal egémplonan i pa bo orea no tendé lenguahe escandaloso di impiedad. Pues bien, hinter e calja ta pertenecé Senjor X, koe den último anjanan a hací grandi gasto pa fabrikéle. ¡ Ai! riqueza ta trecé orguljo, i orguljo ta producí irreligión, i Senjor X ta un triste egemplo dj'esai. Bo sabi koe él ta Procurador di nos aldea; él a pidi anto permiso, él a haljá i obtené poder di despohá iglesia i di kibrá toer crus pará riba territorio di parroquia; maján lo él poné manoe na obra. Tabata pa participá mi, coe alegría di su corazón, e noticia desgarradora koe él a mandá yamá mi; él a bisá mi koe ya él a adquirí licencia di castigá fanatismo di mi rebanjo, i koe inmediatamente él ta spera un decreto di destierro pa e pastor.— ¡ Ai! ¡ pakiko, sacrificando mi bida, mi no por impedí e profanación!"

E anciano a keda ketoe; él a brazá mi i bendicioná mi, manera su costum-

begin dier eeuw op de adressen aan de dienstmeiden gegeven. Ook was, volgens hem, de naam mevrouw toen reeds van het hooge standpunt afgedaald en aan de echtgenooten van kapiteins, notarissen en procureurs toegekend.

De titel van *mijnheer* was in de vorige eeuw nog ver van algemeen, en werd meestal uitsluitend door adel en leden der regeering gevoerd.

Misschien was uit de zucht tot het bezit hiervan de neiging om ambachtsheerlijkheden aan te koopen, verklaarbaar. Leden van den deftigen middelstand, als groote winkeliers, schilders, kunstenaars, notarissen, procureurs, werden toen *sinjeur* genoemd, dat van Spaansche afkomst is en dikwijls in onze blijspelen van die dagen voorkomt.

Toen echter de Fransche taal en mode den voorvaderlijken eenvoud verdrongen, moest sinjeur voor *monsieur* wijken, welke titel nog in onze eeuw werd gegeven aan de onderwijzers op de Fransche scholen, die ook wel *Fransche messieurs* werden genoemd.—In Zeeland zeide men vroeger sinjeur, maar schreef monsieur.—Te Groningen zeide en schreef men. bij afkorting : Mons. Ook van deze onderscheiding was in het begin dezer eeuw de waarde zeer verminderd en „ lagen ", gelijk Van Effen zegt, „ sinjeur en monsieur aan eene kwijnende ziekte en stonden in het graf te dalen met de oude hupsche en fatsoenlijke lieden, die zich verwaardigden dezen nog te dragen."

Onbekend is het, hoe sedert mijnheer en mevrouw zoo algemeen zijn geworden, dat men, om onderscheid te maken, wel tot Grootje en Vrouw mocht terugkeeren ! Niet minder is van Weledel, Weledelgeboren en Weledelgestreng de stempel sterk afgesleten.

Evenals vrouw vroeger stond tegenover heer, zoo ook mevrouw tegenover mijnheer, in navolging van het Fransche : Monsieur et Madame.

Eene dienstbode uit den ouden tijd zeide eens van een winkeliertje : „ De vent laat zich sinjeur noemen en hij is maar sieur ! "

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij gouvernements beschikkingen dd. 19 Juli jl. en 1 dezer maand zijn aangesteld :

a. tot brievenbesteller: de hulpbrievenbesteller J. F. Fidanque en de persoon van P. G. Vidal ; en

b. tot hulpbrievenbesteller de persoon van N. Dania.

Bij de op den 19n. Juli ll. gehouden verkiezing van een landraad werd als zoodanig verkozen : op *St. Martin N. G.* de heer D. J. van Romondt en op *Saba* de heer J. G. E. Crossley.

Aan het publiek wordt bekend gemaakt, dat bij Gouvernements-beschikking het volgende is bepaald :

1°. Met ingang van den 1n. Augustus a. s. de thans in gebruik zijnde post wisselformulieren in te trekken, en de nieuwmodel postwisselformulieren in gebruik te stellen.

2°. Te bepalen dat gedurende het tijdvak 1—31 Augustus a. s. aan het publiek de gelegenheid zal zijn gegeven ter inwisseling van de thans gebezigde formulieren.

Lijst van brieven, welke onbestelbaar zijn bevonden :

Martines Antonio, pl. Piscadera, Johanna de Bruyn, Teresa Delft, Maria Florentina, Maria Pelemgum, Luisa de Haseth, Pedro Mateo, Manuel Merciano, Ildefonso Ortiz, Guiseppe Recuilli 3, Petronella Sille, pl. Monteberde.

Niet voor verzending vatbaar : de navolgende ongefrankeerde drukwerken goadresseerd : Flores y Letras, Coro, Miguel Macia, Cartagena, G. C. v. d. Veer, Aruba, J. v. d. Veer. Aruba, J. v. Baars, Aruba en Juan Capriles, Aruba.

BUITENLAND.

Italie.— De zaken aan het Vaticaan zijn gedeeltelijk geschorst wegens de groote hitte, die te Rome heerscht : 89 à 92 graden Fahrenheit. Ingespannen arbeid is daaronder onmogelijk, zoodat Paus Leo een weinig rust neemt in het casino *Pio Nono*, achter in de tuinen van het Vaticaan. In weerwil der hitte is de gezondheidstoestand van den Paus voortreffelijk.

— De oud-afgevaardigde Cipriani zit, wegens deelneming aan de anarchistische woelingen op 1 Mei, weer in de gevangenis. Hij heeft zijnen vrienden nu verzocht, hem bij de aanstaande verkiezingen weer candidaat te stellen, opdat hij, gekozen zijnde, volgens de wet worde vrijgelaten. Van die vrijheid, schrijft hij, zal hij dan gebruik maken, om zich in Zwitserland te vestigen, en dan zijn ontslag nemen als Kamerlid.

— De Vereenigde Staten van Amerika en Groot - Brittannië hebben den Koning uitgenoodigd, hun een scheidsrechter aan te wijzen, om uitspraak te doen in het bekende geschil over de robben-vangst in de Behring-Zee.

— De Columbus-tentoonstelling te Genua, zou 10 Juli geöpend worden. Het gemeentebestuur, eenige ministers en veel leden van de kamer en den senaat zouden bij de plechtigheid tegenwoordig zijn.

— De Italiaan Enrico Gernuschi, welke altijd veel voor het ééne Italië geijverd heeft, doch sinds vele jaren te Parijs woont ; een democraat, dien men in Italië niet licht vergeet, daar hij gedurig geld overzendt ten behoeve der Mazzinisten, heeft in een radicaal-liberaal blad een open brief geschreven, waarin hij zegt : „ Mij is gevraagd naar mijne meening omtrent hetgeen Italië te doen staat, ten einde zich voor dreigende rampen te behoeden. Zie hier mijn antwoord : 1. Schaft ⅔ van het leger af, en zendt het andere 3e gedeelte naar den beroemden vesting-vierhoek ; 2. Plaatst den Paus weder op zijn troon in het Quirinaal. Dit antwoord, ik weet het, zal noch in Frankrijk, noch in Italië een gunstig onthaal vinden. Mijne eenige verontschuldiging is, dat ik geen andere meening heb, en men heeft mij naar de mijne gevraagd. Ik bedoel dit niet als eene raadgeving ; ik zeg alleen wat er ten slotte toch gebeuren zal."

De storm, door dezen brief veroorzaakt, was nauwlijks gezakt, of er verscheen een open brief in het Fransche dagblad *Justice*, van de hand des afgevaardigden Pichon, een anderen vriend van Italië, een anti-clericaal en vrijmetselaar, een medestander van de republikeinen Cavallotti en Bogio. In dezen brief bespreekt hij het schrijven van Gernuschi, en zegt, dat daarin aangegeven staat de eenige oplossing, die voor het ééne Italië mogelijk is, namelijk de vestiging eener republiek onder het bewind van den Paus, wederom in het Quirinaal troonende.

Frankrijk.— Waar is Deibler, de scherprechter, monsieur de Paris ? — was de vraag, die kort vóór de terechtstelling van Ravachol door ieder werd herhaald. Sedert Woensdagmorgen 6 Juli wis ten de Parijzenaars niet waar de drager van het zwaard der gerechtigheid vertoeft. Hij was niet in zijne woning, rue Vicq d' Azir. Madame Deibler toonde zich zeer ongerust. De geheimzinnigheid waarmede de beul zich omhulde, scheen aan te toonen, dat de terechtstelling van Ravachol ophanden was. De guillotine was niet uit Valence te Parijs teruggekomen.

De guillotine reist steeds met den beul mede. Zij wordt vervoerd in een donkergroenen wagen. De spoorwegambtenaren kennen dien wagen zeer goed. Men neemt zelfs niet eens de moeite hem op een of andere manier te overdekken. Aan alle stations waar hij voorbij komt, weet men zeer goed, dat hij de guillotine bevat.

Men zeide, dat Deibler Parijs verlaten had eenige uren na zijn terugkomst uit Valence. De beul, moest naar beweerd werd, aan een der spoorwegstations, bijv. Melun of Dijon, op het bevel der regeering wachten om Ravachol te executeeren. Aan het ministerie van Justitie waren alle maatregelen genomen om het oogenblik der terechtstelling geheim te houden. Men wilde het publiek voor een *fait accompli* plaatsen. Daar door hoopte men manifestatiën der anarchisten te voorkomen en den beul en de overheid van Montbrison voor aanslagen te vrijwaren.

— Een nieuw merkwaardig getuigenis van Ravachol, die de pogingen van den aalmoezenier, den Eerw. heer Claret, om hem te bekeeren, steeds afwees met de betuiging, dat hij niet aan God gelooft : „ Als ik aan God geloofde ", zei hij, „ zou ik de misdaden niet bedreven hebben, waarvoor ik nu gestraft word."

— In Frankrijk maakt men zich, en niet zonder reden, nog steeds zeer ongerust over het aanhoudende verschijnsel, van het afnemen der bevolking. Het Kamerlid Le Roy heeft hierover een degelijk bestudeerd parlementair verslag uitgegeven. De daarin vervatte cijfers zijn verschrikkelijk.

In 1789 was Frankrijk het sterkst bevolkte land van Europa. Thans komt het eerst op de vijfde plaats met zijne 37 millioen inwoners. Rusland staat vooraan met 110 millioen, dan komen Duitschland met 49, Oostenrijk met 42, Engeland met 38 millioen.

In ééne eeuw dus is Frankrijk van den eersten tot den vijfden rang gedaald. Over eene halve eeuw zal, indien de onzedelijkheid, de oorzaak van het treurig verschijnsel, zoo aanhoudt, het land niet eens meer als mogendheid meetellen.

Volgens den tegenwoordigen aanwas, berekent de *Univers*, zal Duitschland dan het voor de Franschen ontzettende cijfer van 100 millioen zielen tellen, en Frankrijk zal tot onder het cijfer van 26 millioen gedaald zijn. Dat zal onze ondergang zijn, zegt het blad in angstige vaderlandsliefde.

De eenige oorzaak van ons verval, erkent de *Univers*, is de schuld der regeerende partijen, die in haar godsdiensthaat de Kerk vervolgen en haar beletten de zedelijkheid te doen hoogbouden.

— Het voorstel-Cluseret, tot beteugeling van het tweegevecht, kwam zaterdag 2 Juli in de kamer in behandeling. Cluseret wilde ditmaal meer in het bijzonder spreken over het tweegevecht in het leger. Hij verklaarde het niet te begrijpen, dan het duel, verboden bij de wet, verplicht wordt gemaakt voor de militairen. Een kolonel heeft voor eenigen tijd aan een onderofficier bij de dragonders, wegens eene beleediging, bevel gegeven, om te duelleeren. Aan den last des kolonels werd gevolg gegeven, en een der strijdenden werd gedood. De spreker bracht meer staaltjes bij van hetgeen in dit opzicht de eischen der militaire discipline zijn. Een officier van gezondheid bij een regiment, Spahis, werd op non-activiteit gesteld, omdat hij geweigerd had met een onwaardige te vechten, nog vóórdat een raad van onderzoek had beslist, dat zijn tegenstander inderdaad een onwaardige was. Het militaire duël vormt slechts vechtersbazen, terwijl de moed tegenover den vijand helden vormt. Rabier herinnerde aan de toejuichingen, die een minister-president (Floquet) ten deel waren gevallen, toen hij als overwinnaar terugkeerde van een duel met een oudminister van oorlog (Boulanger). Mgr. d'Hulst kwam op tegen de theorie, die het duël straft en niet straft, al naardien de uitslag is.

— Er gaan in Frankrijk stemmen op, om het Engelsche stelsel in te voeren : eene uitdaging wordt gestraft met 7 jaar gevangenis, een duël zonder verwonding met 10 jaar dwangarbeid voor partijen en getuigen, verwonding in een duël met 20 jaar dwang-arbeid, het dooden in een duël met de galg. Er komen dan ook nooit tweegevechten in Engeland voor.

— Markies de Morès, vervolgd wegens het duël met kapt. Mayer, is voorloopig op vrije voeten gesteld ; en kapt. Crémieux, die met Drumont duelleerde.... is met eene zending naar Tunis vereerd !

---

bre di toer anochi, i mi a bai buscá e reposo koe, después di semehante emociónnan, bien pronto ta apoderéle di un hoben di 15 anja.

Anochi a pasá i sin koe solo a coeminsá despuntá mes ainda, ya e Procurador a gritá su jioe homber coe e palabranan aki : —" ¡ Max, Max, apresurá bo ! ya un companjia di guardia na cabai a yegá pa protegé egecución di ley." I Max a apresuréle. Tabata un mancebo di binti anja, coe un alma igual na él di su tata ; bien pronto él tabata clá pa él a bai toema parti den e obra di profanación. ¡ Ki un fiesta p'éle di kibrá cruznan i di piljá cas di Dios ! Na un instante él tabata na e lugar destiná : " Atá mi," él dici, " largá nos bai," i nan a bai.

Di dia no a caba kibrá drechi. Na aldéanan, ta cantoe di gaai ta reglá lamzamentne di héndenan ; toer cos tabata ainda den un silencio solemne, únicamente interrumpí pa pásonan irregular i voz dje sóldanan. E procurador, temiendo un rebelión di habitántenan dje yanura, tan adicto na nan creencia, a huzgá oportuno pa largá forza armá protegé su acciónnan valerosa. P'esai el a mandá pidi algún soldá na e ciudad vecina, i él a hací nan bebé excesivamente, afin di trastorná nan i di animá nan.

E procurador, bistí di gran gala, a salí na cabez dje expedición ; su tras e destacamento di soldá, i e retaguardia tabata consistí di Max, como conductor di un garosji, cargá di material di destrucción, pa hibá bai toer cos di uso di culto religioso, i lo ke nan kier a destruí.— Asina e expedición a keda ta continuá su marcha, ora e lenga di campanario di Iglesia a anuncia e promer saludo dje población na estrelja matutina ; e campana tabata batí e último golpi di Angelus, i habitantenan dje aldea, después di a ofrecé nan promer cordamentoe i nan trabao dje dia na Dios i na La Virgen, a abandoná nan cama, i nan tabata prepará nan pa nan labor. Poco poco toer porta a bai abriendo, i e bon aldeánonan a keda petrificá di asombro, mirando e tropa armá, kende su misión criminal nan a comprendé inmediatamente. Esnan di más valiente tabata excitá e ótronan di armá nan coe toer clase di herramiento i di caí riba e bárbaronan koe a bin destruí lo ke nan tin di más querido i respetable ; ma temor é inutilidad visible di nan resistencia, a hací nan renunciá toer oposición. Nan aversión, sinembargo, a desahogéle coe maldición numerosa i terrible.

Mientras e aldeánonan conmové tabata tratá di dominá nan indignación ; mientras den cada cas, den cada choza, e familia arrodiljá, tabata alzá, yorando, su manoe na cieloe suplicando perdón pa e héndenan, ma castigo di nan crímen, e banda impía tabata eherciendo horror di destrucción den cas di Dios. E campana, repicando ainda, ora nan a yegá, a ser tirá abao di lo alto dje torenchi ; altarnan a ser despedazá, ornaméntonan destruí i multitud di hopi pida cos cargá den e carro di pretendida libertad. Entre e obhétonan tabatin un magnífico cuadro, representando María Magdalena, patrona dje pueblo ; e procurador a destiná e lienso ayí na un uso enteramento otro koe edificación di creyéntenan i veneración di Sántoenan.—Misa a ser destruí, Dios desterrá di su templo ; ma ainda toer cos no a conclui : pasobra n'e tempoe ayí no tabata manera awor, koe héndenan kier encerrá el Eterno den cuatro muralja i koe nan ta alehá su presencia i e cordamentoe n'Ele fô di caljanan di toer nos ciudad, di caminanan di nos comunidad campestre.

Actualmente, en vano, bo ta buscá e cruz i estátuanan koe anteriormente tabata adorná nos calja— i yanuranan. ¿ Tabata entretanto bien sin razón erección dje cruz—i estátuanan ? Kende koe tabatin riba su portá un nicho coe un imagen di Nuestra Senjora, él tabatin di por sí confianza den protección di La Virgen : ¿ i e cordamentoe ayí no a mehorá nunca ni un hende, él no a impedí hamás un malhecho ? I además, e cruznan multiplicá den ciudadnan i na coenucoe, ¿ nan no tabata ayí pa bisá e criminal : "Cuidao, Dios ta mirá bo " ; pa e bisá e pober, koe ta recogé maisji koe nan a loebidá ó larga caí : "Sperá den Dios, El ta alimentá paháranan di cieloe ;" e campesino na cada momento di día : "Santificá bo trabao i ofrecé Dios sudor di bo frenta." Un gran crimen anto e hendenan impío ayí tabata bai cometé.

El ta continuá.

Duitschland. — Thans is bekend, wat de eigenlijke rede is van het ontslag van den Pruisischen gezant bij het Vaticaan, Von Schlözer, die officieel afscheid heeft genomen van kardinaal Rampolla.

De Romeinsche Correspondent van den *Courrier de Bruxelles* verzekert, dat ook hier de oorzaak moet gezocht worden in den strijd tusschen Caprivi en Bismarck, welke indertijd reeds tot het afzetten der door Bismarck benoemde diplomaten heeft aanleiding gegeven. Von Schlözer was nog een der door Bismarck aangestelde gezanten en voerde steeds de oud-Bismarckiaansche politiek. Sinds lang had hij bemerkt, dat hij dientengevolge geen gunsteling meer was te Berlijn. Toen nu onlangs de heftige pennenstrijd tusschen den tegenwoordigen en den vorigen rijkskanselier ontbrandde, en hij bemerkte dat de gezant Von Radowitz wegens het voeren van Bismarckiaansche politiek (dat is in het Oosten Russischgezinde) van Constantinopel werd overgeplaatst naar Madrid, waar hij geen schade kon doen, besloot hij zijn ontslag te nemen dat onmiddellijk werd aangenomen. Met deze omstandigheden rekening houdende, komt ons het *Dalziel* bericht, als zou de Paus den heer Von Schlözer ter belooning van de bewezen diensten, tot Romeinsch graaf verheffen, zeer onwaarschijnlijk voor.

Wie zijn opvolger zal zijn, staat nog niet officieel vast. Volgens het gebruik zal het Vaticaan eerst te antwoorden hebben, of de voorgestelde gezant *persona grata* is. Eerst wanneer deze betuiging zijner in stemming te Berlijn ontvangen is, wordt de benoeming openbaar gemaakt.

De heer Von Schlözer heeft zeer wijs gedaan, zijn ontslag te nemen, anders had hij het wellicht gekregen. De Duitsche gezant te Weenen, prins Reuss, ook een creatuur van Bismarck, zal nog vóór October a. s. moeten aftreden. Keizer Wilhelm's ongenoegen is veroorzaakt door de omstandigheid, dat de gezant niet volgens de ontvangen bevelen bij Bismarck's bezoek aan Weenen de stad verlaten heeft, maar onder voorwendsel van ongesteldheid in zijn paleis is gebleven, om zijne gemalin in de gelegenheid te stellen, bezoeken bij de familie Bismarck af te leggen, wat natuurlijk moet aangemerkt worden, alsof zij als plaatsvervangster voor haar door ziekte verhinderden echtgenoot optrad.

— Het incident te Leipzig, waar de pruisische politie wegens rustverstoring den Franschen Consul-generaal oppakte, heeft niet, zooals men vreesde, tot moeielijkheden tusschen de beide betrokken Regeeringen geleid. Het Fransche gouvernement schijnt te erkennen, dat het ongelijk aan de zijde van haren Consul is. Het heeft tenminste den heer Jacqout teruggeroepen, en deze heeft Leipzig reeds verlaten.

—Den 8 October aanstaande vieren groothertog Karel Alexander van Saksen-Weimar en zijne gemalin, prinses Sophie der Nederlanden (zuster van wijlen koning Willem III) hun Gouden huwelijkfeest. Te dier gelegenheid worden te Weimar verwacht: keizer Wilhelm, vermoedelijk met de Keizerin, de Koningin der Nederlanden met de Koningin-regentes, de Koning en Koningin van Saksen, de groothertog en groothertogin van Baden, de hertog van Oldenburg, de erfprins en erfprinses van Meiningen Grootvorst en Grootvorstin Wladimir van Rusland.

Engeland. — De Hollandsche schilder Alma Tadema, te Londen, is ter gelegenheid van het 300jarig bestaan der hoogeschool van Dublin benoemd tot *doctor honoris causa*, in de letteren.

—Te Limerick (Ierland) zijn weder onlusten ontstaan. De parnellisten vielen de woning aan van den nationalistischen candidaat, die de overwinning had behaald, en de huizen van andere bekende anti-parnellisten. De politie moest het volk met den stok uiteendrijven.

Den volgenden ochtend herhaalden zich de onlusten; overal wierpen de parnellisten ruiten in. Er ontstond een hevig gevecht met de politie, die van de wapenen gebruik maakte; vele personen werden gekwetst, waaronder drie konstabels. De belhamels zijn gevangengenomen.

Spanje. — Elken avond mag de kleine Koning Alfonso tot 8 ure op het ganzenbord spelen met een oud-Generaal, een der grootste mannen van Spanje, die op de meest ongekunsteld wijze tracht valsch te spelen, om alzoo zijne tegenpartij op zijne tellen te leeren passen. De kleine monarch blijft echter nooit in gebreke zijne twee zusters naast den ouden general te posteeren, om hem op de vingers te zien, en bij de minste overtreding der regelen van 't spel door den ouden generaal, wordt de tegenpartij daarvan door gewelddadigheden verwittigd, die zijn medespeler dan levendige verwijten doet, zoodat de goede generaal zich verplicht ziet lachend de Koningin ter hulp te roepen.

Zwitserland. — De ketel van het stoomschip *Montblanc*, de grootste der passagiersbooten, welke dagelijks het meer van Genève bevaart, is gesprongen. Het deksel van den ketel vernielde het salon der eerste - klasse passagiers en sloeg dwars door de boot heen. Het aantal dooden is 10, en 16 personen zijn ernstig gekwest. De meeste toeristen waren Franschen. De heete stroom drong in het salon binnen en verbrandde de ongelukkigen. Onder de slachtoffers noemt men den heer en mevr. Fred. Brumont van Amsterdam. Al de gekwetsten zijn na weinige uren aan de bekomen brandwonden bezweken.

Rusland.-Te Baku, aan de Kaspische Zee (Transkaukasië) heerscht de cholera. De Russische bladen zijn zeer verontwaardigd over de houding der geneesheeren, die de lijders weigerden te verplegen en op vier na de stad ontvluchtten. Een paar andere artsen worden door bedreigingen van den Gouverneur tot terugkeer gedwongen.

De stadsoverheid heeft niet de minste voorzorgsmaatregelen genomen; de zieken moesten in gewone huurkoetsen worden vervoerd. In hunne domme dweepzucht zeggen de Russen: „ Wat baat menschelijke zorg? Wat God wil, gebeurt toch." En de stad blijft één vuilnishoop, de bewoners eten als gewoonlijk hunne geliefkoosde komkommers en ....sterven dan ook.

Als de vreeselijke ziekte Europa bereikt, zal het goeddeels de schuld zijn der nalatig Russische overheden.

— De berichten uit Baku luiden allertreurigst. De leden van den stedelijken raad zijn weg geloopen, zonder dat er de minste ontsmettingsmaatregelen werden genomen. Slechts vier geneesheeren bezoeken de met lijders overvulde gasthuizen; genees - en ontsmettings - middelen zijn niet dan tegen buitensporige prijzen verkrijgbaar, daar de voorraad geheel onvoldoende is. Uit andere steden in den Kaukasus luiden de cholera-berichten even ongunstig. De bevolking is onrein in den hoogsten graad en het volks-voedsel is allerslechtst; terwijl er geene rioleering is. De bevolking van Astrakan schijnt voornamelijk op verrotte visch te moeten teren.

— Uit Odessa verneemt men, dat er eene schrikbarende hitte heerscht. De thermometer wijst 100 graden Fahr. aan. Per week sterven er 40 personen per 1000. Het stadsbestuur neemt buitengewone maatregelen tegen de cholera. Er worden speciale commisiën van geneeskundigen benoemd. In andere plaatsen van de Krim worden eveneens maatregelen genomen.

Amerika.— De senaat der Unie heeft, met 29 tegen 25 stemmen, het wetsontwerp van Stewart, betreffende de vrije aanmunting van zilver, goedgekeurd; daaraan toevoegende een amendement, volgens hetwelk al de zilveren pasmunt, in de schatkist aanwezig, opnieuw moet gemunt worden.

— De tentoonstelling te Chicago, zal op 1 Mei 1893 door markies de Varagua, afstammeling van Christophorus Columbus, geöpend worden. Daar hij de oud is, om naar Chicago te komen, zal hij te Madrid blijven, van waar hij, op een gegeven uur, den dag der opening, op een electrischen knop zal drukken. De stroom zal van uit zijne kamer langs den onderzeeschen kabel naar Chicago gaan, en al de machines der tentoonstelling in beweging zetten.

— Men verzekert, dat de Passiespelen van Oberammergau te Chicago zullen worden opgevoerd. De Oberammergauers zouden bereid zijn, de reis te aanvaarden.

VERSCHEIDENHEDEN.

Het bevolkingscijfer van iedere provincie en van het rijk op 1 Januari 1892 bedroeg.

PROVINCIEN.	Mannen.	Vrouwen.	Totaal.
Noord-Brabant.	259.158	257.512	516.670
Gelderland......	263.413	156,797	520.210
Zuid-Holland...	475.131	512.211	987.342
Noord-Holland.	416.146	444.596	860.742
Zeeland	99.820	102.276	202.096
Utrecht........	112.202	114.645	226.847
Friesland......	167.311	169.131	336.442
Overijsel	152.965	147.528	300.493
Groningen.....	136 594	140.688	277.282
Drenthe.......	70.376	63.651	134.027
Limburg.......	131.512	128 081	259.593
Het Rijk......	2.284.628	2.337.116	4.621.744

De bevolking des Rijks bedroeg op 1 Jan. 1891 : 4.564.566 inwoners en is alzoo toegenomen in 1891 met 57.178.

In 1891 werden geboren 154.569, terwijl stierven 24.686. Het aantal personen, die zich in het Rijk vestigden bedroeg 301.483, terwijl vertrokken 304.188.

Een vernuftig Amerikaan heeft laarzen uitgevonden met zolen die, als men ze prepareert, een bepaald opschrift in kleurendruk op den grond nalaten, bij elken voetstap, dien men zet.

Hij recommandeert ze vooral aan candidaten, die met deze laarzen de geheele stad en zelfs het geheele district kunnen afloopen, op alle straten en wegen het: Kiest Johnson" of hoe hij ook heet, drukkende.

Een horlogemaker, Sivain genaamd, heeft, ten einde een uitvindingsbrevet te bekomen, een horloge naar Bern gezonden, dat de uren spreekt, in plaats van ze te slaan. Het mecanisme van dat horloge is eene behendige toepassing van de phonograaf.

In China, waar de eerste banknoten uitgegeven werden, achtte men eens de dierenhuiden zoo kostbaar, dat men er mee betaalde, in plaats van met geld. Ze gingen van hand tot hand, evenals nu de banknoten. Keizer Ou-Ti, die geld noodig had, gaf zijn schatmeester te verstaan, dat deze stand van zaken niet langerduren kon. Te dien tijde was het gebruikelijk, dat prinsen en hovelingen, als zij voor den Keizer traden, hun gelaat met een stuk huid bedekten, en partij trekkend van deze gewoonte, werd er op bevel van den schatmeester eene afkondiging uitgevaardigd, waarin vermeld stond, dat men met geen andere huiden het gelaat mocht bedekken, dan met een zeker soort van wit leer, afkomstig van de hertin uit het koninklijk park. Natuurlijk was de aanvraag groot, en het duurde niet lang of de koninklijke schatkist was weer gevuld, daar men die huiden zeer hoog moest betalen en ze behielden die waarde, zoodat een lap van zulk een huid tegenwoordig gereedelijk in betaling wordt aangenomen, als hebbende een zekere waarde.

NOTICIANAN DI CABEL

Recibí dia 1 Agosto.

Paris, *1 Agosto.*—Insurrectonan ta avanzando riba Tanger coe obheto di atacá sultán di Marruecos. E ministro inglés a ser insultá pa sultán, ma sinembargo nan a bolbé coeminsá negociacionnan.

Courant *Times* i otro más ta atribuí desgracia dje ministro inglés na influencia francés.

Londres. — Lord Salisbury i su colèganan a decidí di toema nan demisión na di promer voto contra nan política.

Madrid.— Courant *El Globo* tá satisfecho coe e mal éxitonan di inglesnan na Marruecos; él dici koe en caso di repartición, un bon parti di territorio ta tocá Espanja. Na mes tempoe él ta recomendá Francia é Inglaterra neutralidad i. él ta consehá Francia di desconfiá inglesnan.

New-York.—Masjá caso di insolación (efecto peligroso di rayonan di solo riba sesoe di hende) na Estados Unidos.

Nan ta anunciá un calor masjá pisá.

Buenos Aires.—Presidente tabata obligá di toema su demisión.

Méjico.—Gran inquietud ta reiná na consecuencia di cólera; é última noticia ayí no ta confirmá.

3 Agosto.

Paris.— Nan a arrestá un ingeniero di marina italiana na Toulon i expulsélé inmediatamente di Francia.

Emperador di Alemania a bai Osborne na visita cercá la reina di Inglaterra.

Londres.—Falta poco príncipe i princesa di Batenberg a perecé den un incendio koe a destruí nan castiljo di Heynberg.

Toer prenda i toer bistí dje princesa a bai perdí.

Madrid.— La reina a firmá un decreto doenando un sindicato poder di recibí derechonan di importación i exportación na isla di Cuba.

Antayera

Paris. 3 Agosto. — Eleccionnan di cada tres anja pa miembronan di concéhonan general ta 'doená un mayoría di 150 asiento na republicánonan, koe a ganá además 4 asiento, ocupá anteriormente pa monarquístanan.

Nan ta bisa koe bien pronto e compañía nobo di Canal di Panamá lo bolbe cogé e trabao.

Accionnan dje antigua compañía a subi 7 franc.

Londres. — Emperador alemán a yegá Osborne.

Firma *Daniel & Cº.* koe ta negociá coe Antiljanan a suspendé su pagamentoe.

Binti cuatro barcoe di guerra ta na Huelva pa celebrá fiesta di Colón.

Awor ta Espanja ta proponé un conferencia pa arreglá e cuestión di Marruecos i pa fihá deréchonan di cada nación.

ADVERTENTIEN.

'Deseaba ver las ruedas dar vueltas."

Hubo una vez un niño perspicaz que gustaba examinar la construccion interna del reloj de su tio á fin de poder "ver las ruedas dar vueltas."He aquí un niño despierto é investigador. Acaso suceda que algún día pueda hacer un reloj que lleve mejor la hora que los que suelen ofrecer en venta y que con dificultad suelen seguir los dias de la semana y mucho menos las horas y los minutos.

Pero para cien personas que saben cómo está construido un reloj, cuántas hay entre ellas que conozcan la máquina que encierran sus cuerpos? Ni siquiera una.

Ahora bien, el corazón es la péndola humana. A veces late demasiado de prisa y otras demasiado despacio. ¿Qué es lo que lo hace funcionar de ese modo? ¿Puedes decirlo? Quizás nó. Cuando su irregularidad te alarma, vas á ver al médico. ¿Porqué no estudias el asunto tú mismo y aprendes tanto acerca de él como el maquinista de la locomotora está obligado á saber con respecto á la máquina? ¿No puedes? Si puedes.

He aquí por ejemplo. Cierto hombre escribe como sigue: "El corazón me latía y palpitaba como si quisiera saltar fuera de su lugar." Las ruedas de su cuerpo giraban demasiado de prisa. "Ganaba tiempo en terribles proporciones, y cuando eso sucede el hombre va aproximándose á su muerte más de lo que es grato creer. ¿Qué desperfecto tenía su maquinaria?. Estudiémos el asunto y tratemos de averiguar.

Dice que hasta Abril de 1890 había gozado siempre de buena salud. Á esa época tuvo un ataque de trancazo ó catarro pulmonar epidémico. Esto le dejó en un estado de endeblez, como generalmente sucede tratándose de esta enfermedad. Una mañana del siguiente Julio observó sobre sus caderas una estensa erupción semejante á una herpes, la cual se estendió gradualmente hasta cubrir el abdomen y todas las partes inferiores del cuerpo. Después de esto, su apetito le faltó y el acto natural y necesario de tomar alimento le ocasionaba fuerte dolor en el pecho. Añade dicho hombre: "La flatulencia se paseaba alrededor del pecho y enviaba toda la sangre á la cabeza."

Sin duda su descripción acerca de la sensación es correcta, pero el hecho era probablemente el haber demasiado poca sangre en la cabeza más bien que mucha, y la flatulencia ninguna relacion tenía con ello. Su sistema se hallaba falto de alimento á causa de la enfermedad, y la máquina de su cuerpo iba demasiado de prisa de pura debilidad y no por esceso de fuerzas, de igual modo que el buque se mece y mueve sobre las aguas por falta de lastre. "Solía entrar en un fuerte calor," dice, "y el dolor y vahido me molestaban tanto que me imaginaba me caería al suelo en un paroxismo. En ciertas ocasiones las manos y piés estaban fríos y pegajosos y en otras solian arder como si hubieran sido picados por ortigas. Por más de tres meses continué así, poniéndome cada dia más endeble."

En efecto, ¿qué otra cosa debia esperarse? "Sintiéndome muy inquieto á la sazón," continua. "Ví á un médico el cual me recetó medicinas y unciones, pero sin éxito y me puse peor. En Agosto, 1890, leí en el *Freeman's Journal* sobre el Jarabe de la Madre Seigel, y pensé que quizás este me daría alivio. Compré una botella en el Medical Hall, Ballinamore (Irlanda), y á mi sorpresa, después de tomarla me encontré mejor. La continuación del Jarabe hizo desaparecer la erupción ó sarpullidos, y empecé saborear el alimento. Dentro de poco me fué posible comer de cualquiera cosa. Quedé completamente sanado y pude trabajar de nuevo.

"Doy gracias á Dios que me dieron á conocer el Jarabe Seigel, y deseo informar al público de su eficacia á fin que otros pobres dolientes lo prueben.

(Firma) "WILLIAM O' HARA,
"Lannanarieugh, Bawnboy,
"Curlough, Condado de Cavan,
"Irlanda.

"Junio 5 de 1891."

El Sr. O' Hara es un labrador y muy conocido y respetado en su distrito. La enfermedad que él describe fué la indigestion y dispepsiá, la cual produce la palpitación del corazón ocasionada por la presión contra él del estómago: llenándose este de gas producido por el alimento fermentado. El veneno procedente del mismo origen también entró en la sangre y puso al cerebro y al sistema nervioso en desórden, fomentando así el colapso general.

Cuando el Jarabe Seigel hubo expelido el veneno, y puesto nuevamente en movimiento la maquinaria digestiva, las fuerzas volvieron como cosa natural, y el corazón llevó á efecto su funcionamento con regularidad y con su fuerza natural.

Si el Sr. O' Hara hubiera comprendido que todos sus varias dolencias y dolores provenían del mismo origen hubiera estado menos desconcertado.

La inferencia parece ser que no hay nada como el Jarabe de la Madre Seigel para hacer guardar la hora al reloj humano y repararlo cuando no esté en orden.

Si el lector se dirige á los Señores A. J. White, Ld., de la Calle de Caspe No. 155, Barcelona, estos Señores tendrán mucho gusto en enviarle gratuitamente un folleto ilustrado esplicando las propiedades de este remedio.

SASTRERIA I ZAPATERIA

"LA UNION."

NA PUNDA, HEERENSTAAT, RIBA PACUS DI

A. A. CORREA.

Bao di responsabilidad di St. Jozefs-gezellen-Vereeniging ta establece ai es dos winkel, dirigi pa Señores JOHN WEES i A. CAPELLO, caminda nan ta bende toer sorto di material, ta pronto den trahamentoe di toer kiko ta di cuenta di Sastrería i Zapatería. Na un prijs conveniente nan ta foera wagen ó sjers bonita manera nobo.

COLEGIO STO. TOMAS.

PARA ALUMNOS INTERNOS.

BAJO LA PROTECCIÓN DEL ILMO.

VICARIO APOSTOLICO DE

CURAZAO.

En este Colegio situado en un punto verdaderamente higienico se reciben alumnos de todas partes para ser instruidos, con asiduidad y tratados con cuidado paternal.

Por mas informas diríjanse los interesados á la *Dirección del Colegio "Santo Tomás," San Fuego, Curazao, Antilla Holandesa.*

Botica del Carmen

ta ofrecé di venta:

Koe a caba di ricibi koe vapor Aleman "Markomania."

ST. RAFAEL
na kaha i na fleisjie

Eau de Vichy marká Hopital }
" " " Celestin } DI 1892.
" " " Grille }
" " " Chomel }

Di mihó calidad di snaar di fió i kitara.

Diferente sorto di medicina patentá di Grimault & Co. Paris como:

Pambotane.—Apioline.— Capsules Genevrier. — Pilules purgatives Dr. Casenave. Pilules anthiherpetiques—Fruit Julien.—Elixir Baudry.—Sirop de Dusourd.—Sirop de quina ferrigineux.—Pate laitue. i diferente soorto di habon medicinal como:

Habon di teer.—Habon di borax.—Habon di karboolzuur.

CHOCOLATE "CURAZAO"

PREPARADO ESPECIALMENTE POR LOS SUCESORES DE LA ANTIGUA Y ACREDITADA FÁBRICA

"GENIS Y BARCONS"

DE

PUERTO CABELLO

para el consumo de esta población.

Se garantiza el mejor esmero en la elaboración de este chocolate, en la que se emplea los mejores cacaos, azúcar y canela.

PRECIO MÓDICO.

A. BETHENCOURT E HIJOS Curazao.—

ACEITE de HOGG

de HIGADO FRESCO de BACALAO, *NATURAL, MEDICINAL.*

El mejor ... la mas alta recompensa en la

EXPOSICION UNIVERSAL DE PARIS DE 1880

...ado desde 40 AÑOS ... en Inglaterra, en España, en Portugal, en el ... Americanas, por los primeros médicos del mundo entero, ... Enfermedades del Pecho, Tos, Personas débiles, ... niños raquíticos, Humores, Erupciones del cútis, etc.

Es mucho mas activo que las ... que contienen mitad de agua, y que los aceites blancos de Noruega ... una gran parte de sus propiedades curativas.

Se vende solamente en frascos TRIANGULARES. — ... *etiqueta* el SELLO AZUL del Estado Francés.

SOLO PROPIETARIO: HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS, Y EN TODAS LAS FARMACIAS.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO.

1892.	Caracas.		Venesuel.		Philadelphia		Caracas.		Venezuela.		Philadelphia.	
Vertrekt van NEW YORK....	Juli.	2	Juli	13	Juli	23	Aug.	3	Aug.	13	Aug.	[illegible]
Komt aan te CURAÇAO	,,	8	,,	19	,,	29	,,	9	,,	19	,,	[illegible]
Vertrekt van ,, ...	,,	9	,,	20	,,	30	,,	10	,,	20	,,	[illegible]
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	10	,,	21	,,	31	,,	11	,,	21	Sept.	1
Vertrekt van ,,	,,	11	,,	21	Aug.	1	,,	11	,,	22	,,	1
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	12	,,	22	,,	2	,,	12	,,	23	,,	2
Vertrekt van ,, ..	,,	15	,,	26	,,	5	,,	16	,,	26	,,	6
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	16	,,	27	,,	6	,,	17	,,	27	,,	7
Vertrekt van ,,	,,	16	,,	27	,,	6	,,	17	,,	27	,,	7
Komt aan te CURAÇAO	,,	17	,,	28	,,	7	,,	18	,,	28	,,	8
Vertrekt van ,, ...	,,	19	,,	29	,,	9	,,	19	,,	30	,,	9
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	,,	20	,,	30	,,	10	,,	20	,,	31	,,	10
Komt aan te NEW-YORK..	,,	26	Aug.	5	,,	16	,,	26	Sept.	6	,,	[illegible]

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	Juli	9	Juli	20	Juli	30	Aug.	10	Aug.	[illegible]
Komt aan te MARACAIBO......		10		21		31		11		[illegible]
Vertrekt van "		16		26	Aug.	6		16		[illegible]
Komt aan te CURAÇAO......		17		27		7		17		[illegible]

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

PEPSINA DE HOGG

RECETADA POR EL CUERPO MÉDICO DESDE 1854

La PEPSINA titulada de HOGG, es cinco veces mas activa que la Pepsina amilácea.

1° **PÍLDORAS** DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA, Males de estómago, digestiones difíciles, gastralgia, etc.

2° **PÍLDORAS** de PEPSINA con HIERRO reducido por el HIDROGENO Malas digestiones de personas débiles y anémicas.

3° **PÍLDORAS** DE PEPSINA CON IODURO DE HIERRO. Dispepsia complicada de linfatismo, de raquitismo, etc.

Estas píldoras son muy solubles en el estómago.

HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS y *FARMACIAS.*

LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.

Libre de Explosion, Humo y Mal Olor.

— De Venta Por —

Las Ferreterias y Almacenes de Víveres.

De ondergeteekende heeft p. de laatste boot ontvangen mooie gekleurde, witte en zwarte bloemen.

Curaçao, 28 Mei 1892.

J. S. SCHEIDELAAR.

Breedestraat — Overzijde.

SMA Catarros, Opresiones y las Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los TUBOS - LEVASSEUR

NEURALGIAS y todas las Molestias nerviosas, se curan al instante con las Píldoras anti-neurálgicas del Doctor ...

Exigir el Sello de Garantía de la Union de los Fabricantes.

Paris: farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas.

... de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

La VELOUTINE

Polvos de Arroz especial

PREPARADO AL BISMUTO

Por CH^les FAY, Perfumista

PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curazao.